

Необходимо соблюдение нескольких правил в ходе работы:

Группы выбирают роли для своих членов, включая организатора группы, которого назначает преподаватель.

Члены группы регулируют работу внутри группы

Слайды и презентации PowerPoint могут использоваться в ходе дебатов и должны быть подготовлены заранее.

Выступления должны быть закончены вовремя, преподаватель может останавливать спикеров.

Дебаты могут использоваться как в целях обобщения, систематизации и закрепления учебного материала, так и выступать в качестве контрольного говорения. Дебаты можно также использовать как элемент занятия.

Помимо развития непосредственно языковых умений, технология дебатов способствует формированию критического мышления (умения собирать и анализировать материалы из различных источников, относясь к ним с критической точки зрения) и развитию учебно-социальных навыков (в ходе выполнения коллективной задачи необходима согласованность в обсуждении проблемы и выработка совместного подхода к ее решению, создание общих выводов). Дебаты также способствуют расширению кругозора, обогащению знаний, формированию мотивации обучения, развитию навыков публичного выступления (умению четко выражать свои мысли в устной и письменной форме).

Очень важным является тот факт, что дебаты дают педагогу возможность повышать мотивацию учения, обеспечивают активную учебную деятельность и способствуют самовыражению студентов.

В заключение следует сказать, что дебаты – это актуальный и эффективный подход к организации процесса изучения иностранного языка в вузе. Эта технология и её элементы способны мотивировать студентов к самостоятельному изучению иностранного языка и применению его в коммуникативных ситуациях.

Литература 1. Дебаты: Учебно-методический комплект. – М.: Изд-во «Бонфи», 2001. 2. Steven P. Vargo Teaching Debate.-United States Military Academy, West Point.- NY, 2012.—Режим доступа: http://www.usma.edu/cfe/Literature/Vargo_12.pdf, свободный. — Загл. с экрана. 3. Alfred C. Snider Debate as a Method for Improving Critical Thinking and Creativity.- Burlington: World Debate Institute, University of Vermont — Режим доступа: <http://debate.uvm.edu>, свободный. — Загл. с экрана. 4. Hall D. Debate: Innovative Teaching to Enhance Critical Thinking and Communication skills in Healthcare Professionals, the Internet Journal of Allied Health Sciences and Practice, 2011. -Volume9.- Number 3.- Режим доступа: <http://ijahsp.nova.edu>, свободный.- Загл. с экрана.

LINGUISTIC ANALYSIS OF TEXT AT THE LESSONS OF FOREIGN LANGUAGE

KADANER O.

NATIONAL UNIVERSITY

« YAROSLAV THE WISE LAW ACADEMY OF UKRAINE »

Texts surely play an important role at the lessons of foreign language. This is the perfect base for mastering reading and translation skills, replenishment of vocabulary, development of grammar and communication skills. Working with texts is a big part of academic time, so it is necessary to use a variety of linguistic analysis methods based on the level of students' language skills.

The linguistic analysis of text is one of the most difficult methodological tasks, as it is difficult to even give a definite answer to the question, what text analysis is. In this regard, let's consider the existing in linguistic science definition of linguistic analysis and approaches to it. At the beginning of the XX century there occurred major discoveries in linguistics. The foreground is taken by the study of the structure of language and its strict formal description. This trend has been called structural linguistics. Its founders were the prominent linguists, I.A. Baudouin de Courtenay, F.F. Fortunatov, O. Jespersen, E. Sapir, L. Bloomfield, F. de Saussure [1,P.42]. According to this approach the higher level of analysis is a sentence. A group of sentences does not form higher-level units. One sentence can only precede some other sentence or follow it [2,P. 139].

Thus, linguistic analysis was limited to the study of phonemes, morphemes, words, and sentences. However, even the representatives of structuralism recognized the limitations of this analysis staying within the sentence since speech is not just a series of isolated phrases. Conversely, normal is such sequence of sentences, which expresses a number of interrelated ideas forming a single unit [3,P. 609]. However, in the structural approach these thoughts have not received further development.

Despite wide spreading and general enthusiasm about studying structural units of language in the early XX century, there emerge attempts of analyzing the linguistic phenomena that go beyond the scope of sentence. In this regard especially noteworthy is the thesis of I. Nye "Coordinative connection of sentences (on the example of Livy's texts)", published in 1912. I. Nye at first drew attention to the two main features of text: repeatability and incompleteness of its elements. According to the second principle separate sentences themselves are not complete units of speech production [1,P. 44].

Great influence on the development of semiotics had the book of the famous Russian folklore researcher V. Ya. Propp " Morphology of the Folktale", published in 1928. In the course of analysis of fairy tales from the collection of A.N. Afanasyev Propp discovered that fairy tales in their structure are of the same type. At the heart of any fairy tale lies a single compositional scheme. The findings of the observation were productive not only in the analysis of different types of fairy tales, but also in the study of narrative works of the world literature. Thus, there is a gradual transition from the analysis of sentence and its components, characteristic of structural linguistics to the analysis of larger linguistic phenomena.

Another Russian scientist who turned to the analysis of linguistic phenomena, beyond the scope of a separate sentence was A.M. Peshkovsky. He introduced the use of such a notion as a complex whole. Under a complex whole A.M. Peshkovsky understood "a combination of sentences connected with conjunctions, conjunctive words or conjunctive syntactic pauses and not disconnected with disjunctive syntactic pauses" [4, P. 410]. A.M. Peshkovsky has closely approached the problem of studying the constitutive features of text. His arguments on a complex whole are based on the understanding that speech is built according to certain laws, valid not only within a single sentence, but also within larger segments of speech [1, P. 47].

In 1952 appears a well-known work of Z. Harris "Discourse Analysis." It is believed that it was this very work that the modern text linguistics began from. Z. Harris applied to the analysis of the text some of the techniques used in the study of lower-level units (segmentation, classification, distribution), thus having gone beyond the grammar of sentence and brought it to the level of text. However, Z. Harris dealt with in the identification of structural features of text without taking into account the semantics of its constituent elements. In the second half of the XX century, the problems of linguistic analysis take an important place in the linguistic science. There were identified several areas, which differ by the point of view on the problem of text, approaches its description and analysis.

Thus, according to the Dutch scientist Teun Van Dijk, there are three approaches to text analysis : syntax, semantics and pragmatics (this is his semiotic approach to the description of text). German scientist W. Heinemann also identifies three approaches to describing text. Syntactic approach, when the methods of sentence grammar are transferred to the analysis of text is the most common one now. The second approach is analyzing the meaningful relationships in text, "deep" structure. The third approach - communicative (or communicative- pragmatic). Here not the syntactic structure of the text or the semantic one is subject to analysis, but the practical activity that lies in its base. These three approaches to the analysis of text are not mutually exclusive, but are used in correlation with each other.

Thus, in the second half of the XX century there have been similar trends in linguistic analysis which beside identifying structural- syntactic peculiarities of text also takes into account the semantic links between the components and the communicative situation in the base of text. There are other approaches to the problem of text analysis and description. Ya. Petofi, for example, believes that the study of the text has two opposite approaches. The first approach considers text as a unit identical to sentence, but of larger volume. The second approach focuses on communicative- pragmatic interpretation of this concept, according to which text is a unit that must meet certain expectations of a partner. Ya. Petofi advocates for adding semantic and pragmatic analysis to simple syntactic description of linguistic phenomena. K. Brinker also highlights two approaches in the analysis of the text: a system-oriented and communicative- oriented approaches. The first one of them is focused on the language system analysis that is no longer limited to the analysis of the sentence structure but expands to one more dimension. Under text they understand a linear sequence of sentences connected by the coherent relationships and the coherence is defined as a purely grammatical phenomenon. The supporters of

the second approach consider that text cannot be considered in isolation, as it is always included in some particular communicative situation. From point view of this approach, text cannot be seen only as a linear sequence of sentences. Text - is a complex speech act, having communicative function. It is noticeable that the last two concepts have similar features. They put forward the pragmatic aspect on the forefront of linguistic research, and they consider the communicative and pragmatic approach as one of relevant approaches to the analysis of text.

The above aspects of linguistic analysis of text are used in practice, in particular for foreign language teaching. From the viewpoint of syntactic approach to the analysis of text such forms of work with text material can be distinguished: structural analysis of text components, investigation of sentence structure, identifying different types of sentences that make up the text, as well as grammatical forms, for example, the words or certain parts of speech or verb tenses. As a part of the semantic approach common understanding of what is read is checked, the establishment of logical connections of the text, detailed understanding of text at the level of meaning ideas and relationships are checked. In this approach such types of work are possible: placing missing words in the text without any help or selecting them from the list of synonymous words, choosing a title to the text or the correlation of text fragments with the corresponding titles, verification of truthfulness or falsity of statements, making up plan and preparation of the text narration, summary, review, questions on the understanding of the whole text and other types of work.

Within the framework of communicative-pragmatic approach to the analysis the genre of the text, theme of the text are defined by the title or keywords, the main idea of the text and the means of its representation are defined. Furthermore, when learning foreign languages comparative linguistic analysis of the original text and its translation are of particular interest. This work allows students to identify structural similarities and differences of texts, syntax constructions and terminological units specific to this field of science and technology. If literary text and its translation undergo the comparative analysis, in this case attention is paid to the interpretation of shades of meanings and expressive opportunities of the vocabulary of literary text, word-forming models, grammatical forms. Attention to the subtle nuances of meaning and expressive possibilities of language tools helps students to develop linguistic intuition, aesthetic taste and the ability to use the language.

Currently, one of the perspective areas of text linguistics is associated with the cognitive aspect of language phenomena. The linguistic analysis of text involves turning to the linguistic and textual views of the world. According to the V.B. Kasevich, the linguistic view of the world is made up of vocabulary and grammar knowledge, that is, language skills. While text picture of the world is common knowledge of the world, all aspects of human knowledge of the world, which are encoded in texts [1, P. 253].

In this context, great importance is gained by the comparative study of texts, identification of their common features, as well as structural, semantic and functional specifics, the study of situational and sociocultural characteristics of creation and perception of text. The need to correlate the different pictures of the world arises while translating texts, which also needs to be considered when teaching a foreign

language. Cognitive aspects of language affect most approaches of theoretical and applied linguistics. So communicative approach to learning a foreign language is recently completed with intercultural concept of teaching. This approach allows taking into account the position of the student considerably, paying attention to many factors (life experiences and the peculiarities of the previous phase of teaching, the total fund of knowledge, the culture specifics of the studied and native languages), which eventually allows optimizing the process of teaching a foreign language [1, P. 299-300].

Reference list 1. Filippov K.A. Text Linguistics : a course of lectures. - St. Petersburg. : Publishing house of St.Petersburg University, 2003. - 336p. 2. E. Benveniste General Linguistics / Ed. with introductory article and comments. of Yu.S. Stepanova. Moscow, 1974. - 448 p. 3. Tesnière L. Fundamentals of structural syntax / Translated from French.; Editorial Board. : G.V. Stepanov (foreword) and others, Introductory article and general editing. V.G. Gak. Moscow, 1988. - 656 p. 4. Peshkovsky A.M. Russian syntax in the scientific interpretation: Ed. 6. Moscow. 1938. - 511p. 5. Solovova E.N. Methods of teaching foreign languages: basic course : textbook for the students of pedagogical higher educational establishments and teachers. - Moscow: AST: Astrel, 2008. - 238 p. 6. Fedorov, A.V. General theory of translation (linguistic problems): ed. 4. L., 1983. - 416 p. 7. Linguistics. Great Encyclopedic Dictionary / Ch. Ed. V.N. Yartseva. - ed. 2. - Moscow: Great Russian Encyclopedia, 2000. - 688p.

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Мельникова Т. В.

*НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ ІМЕНІ
ЯРОСЛАВА МУДРОГО»*

Під час всесвітньої глобальної інтеграції у всіх сферах людського життя питання якісної підготовки фахівців в будь-якій професійній галузі стає тісно пов'язаним з надбанням відповідного рівня володіння іноземною мовою, що є одним з показників рівня професійної підготовки.

Основною метою навчання іноземних мов є засвоєння та удосконалення вмінь та навичок практичного оволодіння іноземною мовою з ціллю: одержання, використання та висловлення іншомовної наукової інформації за фахом;

застосування усного мовлення для наукового та професійного спілкування; читання і розуміння професійно орієнтованої та наукової іншомовної літератури, використання її в соціальній та професійній сферах.

Мовна підготовка фахівця такого рівня вимагає використання сучасних освітніх технологій викладання іноземних мов. Йдеться про методи професійно-орієнтованого навчання іноземної мови, проектну роботу студентів, застосування інформаційних та телекомунікаційних технологій, роботу з навчальними комп'ютерними програмами з іноземних мов (система мультимедіа), дистанційні технології в навчанні іноземних мов, створення

презентацій в програмі PowerPoint, використання інтернет-ресурсів, навчання іноземної мови в комп'ютерному середовищі (форуми, блоги, електронна пошта), новітні тестові технології (створення банку діагностичних матеріалів з курсу навчального предмета «Іноземна мова» для проведення комп'ютерного тестування з метою контролю навчання студентів).

Незмінним залишається той факт, що студенти немовних вищих навчальних закладів значну частину професійної ділової інформації іноземною мовою отримують через читання та опрацювання професійно спрямованих текстів. В цьому контексті навчання майбутніх фахівців анутованню і реферуванню іншомовного тексту (рідною та іноземною мовами) набуває суттєвої значущості тому, що має на меті вироблення навичок і вмінь опрацювання та засвоєння (із подальшим використанням) здобутої інформації.

Навчання анутованню та реферуванню передбачає засвоєння таких теоретичних аспектів, як відмінності у призначенні та особливості структури анотацій та рефератів, вимоги до стилістики мови, що використовується при анутованні або реферуванні.

Студенти мають засвоїти, що основна мета анотації – бути джерелом інформації про наявність роботи з конкретної тематики, а також про доцільність поглибленого зноємства з нею [2, с.32].

Анотація – це коротка узагальнююча характеристика книги або її частини, статті, рукопису, що вміщує інформацію про зміст праці, відомості про автора та читачке призначення. Анотація повідомляє про те, про що говориться в джерелі, вказує на теми та проблеми, розглянуті в джерелі, на те, про що говориться на початку, в основній та заключній частинах.

Реферат – це обмежене невеликим обсягом, але досить повне викладення основного змісту первинного джерела. Цей вид діяльності навчає раціональному підходу до процесу читання, розвиває систему самоконтролю, призводить до формування навичок і вмінь власне читання, тобто витягання наукової інформації із оригінальної літератури. Під цим розуміються творчі процеси, що включають осмислення, аналіз і оцінку змісту оригінального тексту для отримання необхідних відомостей.

Досягненню цих цілей найкращим чином відповідають саме процеси анутовання та реферування тексту, оскільки в їх основі лежать два методи мислення: аналіз і синтез. Очевидно, що недостатньо засвоїти інформацію оригіналу в цілому або по частинах (аналіз), необхідно навчитися виділити головний зміст, коротко його сформулювати і представити в логічній послідовності (синтез). Взагалі, лаконічне узагальнення інформації – дуже важке завдання, і цьому необхідно спеціально навчати. В учбовому процесі необхідно приділяти достатньо уваги розвитку у студентів навичок і вмінь узагальнювати, компресувати і коротко висловлювати інформацію. І учбове анутовання та реферування сприяють вирішенню цього питання.

Анотація і реферат мають різні призначення. Саме різна функціональність є основою головної відмінності між анутованням і реферуванням. Ця відмінність полягає в тому, що здійснюючи компресію першоджерел, анотація і реферат роблять це принципово різними способами. Анутовання, у порівнянні з